

Atmasaydı ölecek miydi?

Tahsin Bayraktar: “13. Sözün İkinci Makamı Üçüncü Noktasında deniyor ki, ‘Ecel birdir değişmez. O maktul her halde ecel geldiğinden daha ziyade kalmayacaktı. O katil ise kaza-yı İlâhiye’ye vasıta olmuş’ deniyor. Kader Risalesinde ise ‘Biz ehl-i hak deriz ki: ‘Tüfek atmasaydı, ölmesi bizce meçhul’1 deniyor. Bu iki konuyu birlikte nasıl anlayabiliriz?”

Her iki söz de bize kaderin hükmünün ölüm meselesinde nasıl gerçek olduğu (yani nasıl kaza olduğu) konusunda birer ipucu veriyor.

Bu iki söz arasında bir çelişki yoktur.

Birincisi bir ölüm olayı meydana geldikten sonra, bizim ehl-i sünnet olarak olaya nasıl bakmamız gerektiği konusunda bize yol gösteriyor. Yani birincisi maziye bakıyor.

Yaşanan bütün mazi kazadır. Yani kaderin hükmüyle olmuştur.

İstikbalde ise kaderin ne takdir ettiği, kazanın nasıl olacağı bilinmiyor.

İkinci cümle istikbale bakıyor.

İstikbal için konuştuğumuzda, tüfek atmasaydı adamın ölüp ölmeyeceğini bilmiyoruz.

Mazi için konuştuğumuzda ise, eğer tüfek atılmış ve adam ölmüşse, bu adamın ecelinin gelmiş olduğuna, bu sebeple zaten daha fazla yaşamayacağına hükmedebiliyoruz.

ÖLDÜREN MESULİYETTEN KURTULAMAZ!

Nitekim Bediüzzaman mazideki bütün olayların ve musîbetlerin kadere verileceğini; gelecekteki hiçbir olayın ve hiçbir günahın ise kadere verilemeyeceğini Kader Risalesi’nde ifade etmiş bulunuyor.²

Öldürülmüş bir kişi için “bu adamın ölümünün, kaderinde var olduğu” söylendiğinde

elbette katil suçtan kurtarılmış olmuyor. Katilin katl günahı vardır ve bu günah gerek dünya hukukunda, gerekse mahşer günü İlâhî adalette sorgulanacaktır.

Katil de, “Ben öldürdüm, ama ben zaten onun kaderinde var olan bir işi yaptım” diyerek mesuliyetten kurtulamaz. Çünkü o, onu öldürmek için tüfek atmıştır. Bu bir cinayettir. Elbette sorgulanacaktır.

Dipnotlar:

1- Sözler, s. 467.

2- Sözler, s. 464.